

ת"פ 29346/08/14 - מדינת ישראל נגד ג'מאל חשן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 29346-08-14 מדינת ישראל נ' חשן

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'מאל חשן

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד לי
ב"כ הנאשם עו"ד שלומי בלומנפלד
הנאשם התייצב

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות קשירות קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ותקיפה לשם גניבה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 381(א)(2) יחד עם סעיף 381(ג) לחוק.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי עובר לתאריך 20.5.14 עבד הנאשם כאינסטלטור בביתם של זוג קשישים, ר.ג. (ילידת 1928) וב.ג. (יליד 1921), ברח' בן יהודה 13/6 בנתניה (להלן: "הדירה"), וקשר קשר עם אבי לב ועם אדם נוסף, שזהותו אינה ידועה למאשימה, לשדוד את הקשישים בדירתם.

במסגרת הקשר ולשם קידומו נפגשו הנאשם, אבי לב והאחר בביתו של אבי, אשר שיתף את הנאשם והאחר בפרטים הידועים לו על מבנה הדירה, על הקשישים הגרים בה ועל החפצים שניתן לגנוב מהם. הנאשם, אבי והאחר אף הגיעו לדירה על מנת לבחון אותה, דפקו בדלת והציעו למתלוננת לבצע עבודות אינסטלציה במקום, אולם המתלוננת סירבה להכניסם לדירה.

ביום 20.5.14, עובר לשעה 13:30, נפגשו השלושה בביתו של אבי והצטיידו בתיק גב, נייר דבק רחב וחוט בד ונסעו יחד ברכבו של הנאשם לדירה על מנת לשדוד את הקשישים.

בשעה 13:30 הגיעו השלושה לדירה, צלצלו בפעמון הדלת והמתלוננת פתח להם את הדלת.

אבי והאחר דחפו את המתלונן לתוך הדירה ונכנסו לדירה. אבי או האחר אחזו בפניו של המתלונן ובידו וגררו אותו לחדרים אחרים בדירה. המתלוננת שראתה את המתרחש נפלה על הארץ והחלה לזעוק לעזרה, והאחר איים עליה כי אם לא תחדל מצעקותיה הוא יכה בה באמצעות פנס שנמצא במגירה וידביק את פיה עם נייר הדבק שהביאו עמם. המתלוננת שפחדה מהאחר חדלה מלזעוק לעזרה.

הנאשם, אבי והאחר נטלו מהדירה, תוך שהם מאיימים על המתלוננים ומשגיחים עליהם, כסף מזומן בסך 1,500 ₪, תכשיטי זהב בשווי של כ-3,000 ₪ ובהם 2 טבעות זהב 18 קאראט ושעון יד עם רצועת זהב, מכשיר טלפון נייד של המתלונן ותיק עם מסמכים, שעון יד ותעודת זהות של המתלוננת. לאחר מכן נמלטו השלושה מהמקום ברכבו של הנאשם.

3. על פי תנאי ההסדר, הגבילה עצמה המאשימה לעתור לעונש של 22 חודשי מאסר בפועל, וכן לעונש מאסר מותנה. עוד הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יפצה את המתלוננים בסך של 25,000 ₪, הצעה אשר מקובלת על המתלוננים. כן הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם נתקבלו תסקיר ותסקיר משלים, לאחר שלטענת הנאשם הוא לא הובן כהלכה עקב קשיי שפה.

מהתסקירים עולה כי הנאשם, כבן 43, הבכור מבין שישה אחים ואחיות במשפחת מוצאו. הוריו אינם עובדים ומתקיימים מקצבת בטוח לאומי. השלים 11 שנות לימוד, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 14-20, תושב באקה אל גרביה. עבד מספר שנים כקצב עצמאי אולם נקלע לחובות ובעקבות קריסת עסקיו שקע בדכאון עד כדי מחשבות אובדניות וניסיון אובדני בגינו אושפז במסגרת בבריאות הנפש. הנאשם קיבל טיפול תרופתי אולם הפסיק אותו על דעת עצמו (על פי דיווחיו - זמן קצר לאחר האירוע). כשנה עובר למעצרו לא עבד והתקיים מקצבת ביטוח לאומי ובסמוך למועד מעצרו החל בעבודות אינסטלציה או אז ביצע את העבירה, בגינה היה עצור למשך 4 חודשים. בחודש דצמבר 2014 שוחרר למעצר בית בפיקוח אלקטרוני ובהמשך אישר לו בית המשפט לצאת לעבוד באטליז ועשה כן לשביעות רצון מעסיקיו.

להתרשמות שירות המבחן, בהתייחסו למעשה העבירה ראה עצמו הנאשם כפאסיבי ונגרר והתקשה לבחון דפוסים בעייתיים בהתנהגותו, ועל כן לא נוצר פתח לבחינת אפיקי שיקום.

יחד עם זאת, הנאשם ביטא אמפתיה לתחושות המתלוננים ורצון לפצותם. בשים לב לאמור, העריך שירות המבחן קיומו של סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה בינונית.

במסגרת התסקיר המשלים נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו, אולם תלה אותה - כך להתרשמות שירות המבחן - בגורם חיצוני, עת הצביע על הטיפול התרופתי הנפשי אותו קיבל כגורם אפשרי להשפעה שלילית על התנהגותו. בשים לב לאמור לא מצא שירות המבחן לשנות מהמלצתו, כאשר הנאשם תאר עצמו כמי שמסוגל לפעול לשיקום וקידום מצבו בכוחות עצמו.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה עמדה על התכנון המוקדם שאפיין את המעשים, על העובדה שהנאשם ידע שקרבנות העבירה הינם קשישים, על כך שננקטה כלפי הקשישים אלימות אף כי לא מצדו של הנאשם ועל מידת הסיכון המוערכת מן הנאשם. כן טענה, כי העונש לו עותרת המאשימה מגלם בתוכו את הקשיים הראייתיים בתיק, את החיסכון בהעדת הקשישים המתלוננים, את השינוי בסעיף האישום, את עונשו של השותף לעבירה אבי לב, שחלקו חמור יותר ונדון ל- 42 חודשי מאסר בפועל ואת העובדה שהנאשם היה במעצר בית תקופה ממושכת.

6. ב"כ הנאשם עמד על הודאת הנאשם, על הבעת החרטה מצדו ועל הנכונות לפצות את המתלוננים, כאשר במהלך הדיון ביקש הנאשם לפצות את המתלוננים בסך של 30,000 ₪. כן הדגיש כי שותפו של הנאשם לביצוע העבירה, אבי לב, הורשע בביצוע עבירה חמורה יותר, היא עבירת השוד, כי לא היו בעניינו קשיים ראייתיים וכי הוא בעל עבר פלילי. על כן נדרשת גזירה שונה בעניינו של הנאשם דנן. עוד הפנה ב"כ הנאשם למסמך רפואי נפשי בעניינו של הנאשם, ולתקופת מעצרו של הנאשם במעצר ממשי ובמעצר באיזוק אלקטרוני, וביקש להתחשב בכל אלה בגזירת עונשו של הנאשם.

7. הנאשם בדבר האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו.

8. בתום הטיעון לעונש הפניתי את עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות, וזאת מבלי לטעת תקווה בליבו. מחוות דעת הממונה עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות והומלצה עבודה במסגרת עמותת חכמה, ידע ולב חם בחדרה.

דין והכרעה

9. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה במסגרתה הוטלו על נאשמים מספר חודשי מאסר בודדים. דא עקא, מקריאה מעמיקה של גזרי הדין עולה כי הנאשמים שם הורשעו בעבירות שהעונש בצידן אינו עולה על 3 שנים (עבירות גניבה ותקיפה לשם גניבה, ולא בעבירות קשירות קשר לפשע ותקיפה לשם גניבה בנסיבות מחמירות, שהעונש לצידן הינו 7 שנים ו-5 שנים - בהתאמה - כפי שהדבר בעניינו). בעניין אחר (ת"פ 19933-12-12 גיטרמן) אמנם הורשע הנאשם בביצוע עבירת שוד, לפי סעיף 402(ב) לחוק, ובעבירת תקיפה לשם גניבה בצוותא לפי סעיף 381(א)(2) יחד עם סעיף 381(ג), אולם שם דובר בנסיבות ייחודיות של נאשם בן 20 שנים.

10. מעשיו של הנאשם הינם מעשים בזויים, אשר כוונתו לקרבנות קשישים, ש"נבחרו" על ידי הנאשם ושותפיו בתקופה בה עבדו בביתם, לאחר שהתוודעו למבנה הבית, לרכוש ולחפצים בעלי הערך המצויים בו ולחוסר יכולתם של המתלוננים להתנגד ולמנוע את ביצוע העבירות בשים לב לגילם. כמו כן, הם ניצלו את האמון שנתנו בהם הקשישים, אשר הכירו את הנאשם ואת שותפיו לביצוע המעשים כמי שעבדו בביתם בעבודות שיפוץ והכניסו אותם לביתם.

לבד מהפגיעה הרכושית במעשים אלה, יש בהם לפגוע בביטחונם האישי של המתלוננים באופן כללי ובביתם מבצרם בפרט, ולהדגיש את תחושת חוסר האונים הנובעת ממצבם.

מעשי הנאשם היו כרוכים בהתארגנות, בתכנון מוקדם ובהצטיידות בציוד לכפית המתלוננים (נייר דביק רחב וחוטי בד), והרכוש שנלקח מהמתלוננים כמפורט בכתב האישום לא הוחזר להם.

יחד עם זאת, הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, וזאת על אף קשיים ראייתיים בעניינו, ובכך חסך את הצורך בהעדת המתלוננים הקשישים. כמו כן, הרשעתו הינה בעבירות קשירות קשר לפשע ותקיפה לשם גניבה בנסיבות מחמירות, ולא בעבירת השוד.

חלקו האקטיבי במעשים - לאחר ההכנה המוקדמת - הינו בהסעת המעורבים ברכבו, בכניסה לבית יחד עם האחרים ובנטילת הרכוש תחת איומים, ולא מיוחסת לו נקיטת אלימות פיזית כלפי מי מהמתלוננים במהלך האירוע אלא מכוח שותפותו עם האחרים.

עניינו של הנאשם שונה, אם כן, מעניינו של אבי לב, אשר עיון בגזר דינו מעלה כי הלה הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות שוד בחבורה וקשירת קשר לפשע, ובשים לב לעברו הפלילי הכולל 6 הרשעות, אם כי מעולם לא ריצה עונש מאסר ורכיב הפיצוי לא הוסכם ובשים לב להסדר הטיעון בין הצדדים הושטו עליו 42 חודשי מאסר בפועל, ופיצוי למתלוננים בסך 7,500 ₪.

בנסיבות אלה סבורני כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 12 ל-22 חודשי מאסר בפועל.

11. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, מצאתי להתחשב בנסיבותיו של הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ובהן מצבו הנפשי והמצוקה אליה נקלע (הכספית והנפשית) עובר לביצוע המעשים, אשר אינו מפרטת אותן מחמת צנעת הפרט; בהיותו בעל משפחה ואב לילדים קטנים; במידת הפגיעה של עונש מאסר ראשון בו ובמשפחתו; בהעדר עבר פלילי; בעונש שהוטל על אבי לב ובעובדה שמעורב נוסף לא הועמד לדין; בנטילת האחריות על מעשיו ובסכום הפיצוי שביקש הנאשם לשלם במהלך הדיון ובתקופה הממושכת בה שהה במעצר בית באיזוק אלקטרוני.

מאידך, התרשמתי כי הנאשם אינו נוטה להיעזר בגורמי הטיפול, וכך הפסיק על דעת עצמו את הטיפול הנפשי בו החל וביטא היעדר נזקקות טיפולית כלפי שירות המבחן, ובנסיבות אלה לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

יחד עם זאת, מאחר ובדעתי להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו (הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריא במשך 4 חודשים מלאים ובאיזוק אלקטרוני במשך שנה וחצי אותם על פי הפסיקה יש לקחת בחשבון בעת גזירת הדין), והוא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות, יש בדעתי להשית על הנאשם מאסר של 6 חודשים שיבוצע במסגרת עבודות שירות.

12. לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם להחלטת הממונה מיום 21.4.16.

- ב. הנאשם יתייצב לביצוע עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז הצפון, רחוב הציונות 14, טבריה ביום 5.10.16 בשעה 08:00.
- ג. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, והתנאי שלא יעבור עבירות בהן הורשע, ועבירות אלימות או רכוש מסוג פשע.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, והתנאי שלא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסוג עוון.
- ה. פיצוי למתלוננים בסך 30,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ו, 06 יוני 2016, במעמד הצדדים.